

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๐ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๔๓

จิตพระอรหันต์เป็นอย่างนี้

(วันนี้มีผู้มาฟังธรรมประมาณ ๓๐๐ คน)

วันพรุ่งนี้ก็จะไปเทศน์ที่วัดใหม่ วัดใหม่นี้เรายังไม่ได้ตั้งชื่อนะ เรียกว่าวัดใหม่เฉย ๆ “วัดกกสะทอน” เราสร้างให้เป็นร้อยเปอร์เซ็นต์เลย ที่สร้างวัดก็ซื้อให้ กำแพงวัดก็ทำให้ ศาลาใหญ่ของวัดก็ทำให้ สามกษัตริย์นี้หนักมากไม่ใช่เล่น สระสำหรับนกเปิดน้ำเราก็ให้สระหนึ่ง แต่ไม่ค่อยมานะ มาช่วงระยะ คือตั้งใจทำสระไว้สำหรับนกเปิดน้ำมันชอบวัด ถ้ามีวัดอยู่ที่ไหนนกนี้จะไปเลยละ เขาเคยอาศัยอยู่กับวัด นี้ไม่ค่อยมี ถ้าหากมีนกเปิดน้ำมากขึ้นเราอาจขยายสระนี้ออกไปอีกทางทิศเหนือ ดูเหมือน ๔ ไร่ นะ สระนี้ ๔ ไร่ ขอบนอกเข้ามารวมแล้ว ๔ ไร่ เป็นตัวสระจริง ๆ ก็คงไม่ถึง ๔ ไร่ เพราะเป็นคูสระหมดรอบอยู่ในวง ๔ ไร่ หากว่ามีนกเปิดน้ำมามาก เราจะให้เขาขุดเบิกออกไปอีกทางด้านทิศเหนือ แต่นี้ไม่ค่อยมีสังเกตดู คือนกเปิดกับพระเขารู้ได้ดี อยู่ที่ไหนเห็นจิวรตากอยู่ที่นี่เขาจะร่อนลงดูว่ามีน้ำท่าใหม่ เขาเคยอาศัยวัด

อย่างวัดนาคำน้อยก็เหมือนกัน เวลานี้มีอยู่ประมาณสักสี่ห้าร้อยตัว พวกนี้มันเป็นครอบครัวใหญ่แล้ว มีลูกมีเต้าอยู่นั้นเลยไม่ไปกับเขา พวกจรมานี้เขาว่ามาจากไซบีเรีย หน้าหนาวเขาหลบหนาวทางโน้นมาอยู่ทางนี้ พอสิ้นหน้าหนาวแล้วเขาก็กลับไป แต่พวกที่อยู่ดั้งเดิมนี้มีลูกมีเต้าอยู่นี้หมดเลย ไม่ไปพวกนี้ เวลานี้รวมแล้วประมาณสักสี่ห้าร้อย เป็นปกตินะ ถ้าหน้าหนาวมากขึ้นอีกเป็นพัน เราก็ทำสระใหญ่ให้เขา ในนั้นมีอยู่ ๓ สระ ใหญ่ทั้งนั้น ขุดลอกหมดไปล้านกว่าเฉพาะสระ ก็ทำให้พวกนกเปิด พวกปลา วัดนี้จึงเพาะสัตว์ได้เยอะนะ พวกปลาก็เยอะ ผ่านไปมาได้ในสระ แต่สระใหญ่นั้นไม่มีน้ำผ่านเข้า มีแต่ปลาอยู่ดั้งเดิม อีกสองสระดูว่ามีน้ำผ่าน ทั้งแล้งทั้งฝนมีน้ำไหลอยู่ตลอด ปลาอยู่ข้างในก็ออกไปข้างนอก

นี่เป็นแหล่งเพาะปลาได้ดีสระวัดนาคำน้อยนะ ปลามีมาก นกเปิดน้ำมีมาก ลิงมีมาก หมูมาก พวกแก้มี่ประมาณหกเจ็ดตัวเอาจากที่อื่นมาปล่อย เพราะนั่นเป็นทำเลที่เหมาะสมกับสัตว์ป่า เนื้อที่ตั้งพันกว่าไร่ เราทำกำแพงรอบหมดเลย จึงปลอดภัยสำหรับสัตว์และสมบัติภายในวัด ถ้ามามีคนมารุกกล้าใหม่ ว่าไม่เคย นั่นละเราทำไว้อย่างนั้นละเหตุผลฟังเอาซิ คือกำแพงนั้นสำหรับรักษาสมบัติของวัด ความมั่นคงของวัด และสัตว์อยู่ในวัดได้รับความร่มเย็นทั่วถึงกัน จึงต้องทำกำแพงให้ เราละทำให้เอง เวลานี้ก็ชุ่มเย็นมากนะ บริเวณนั้นดูเหมือนพันกว่าไร่ละมัง สระนั้น โถ สระใหญ่ นกเปิด

เต็ม เวลานี้เขากำลังขยายออกไปจากสระเต็ม สระใหญ่เวลานี้ต้นไม้กำลังปกคลุมเข้ามาตาม เขาขอบที่รก ๆ นะ ที่เตียนโล่งจริง ๆ เขาไม่ชอบ มันมีเหยี่ยว ได้ระวังเหยี่ยว

เราไปเมื่อสองสามวันนี้ตามดูทุกแห่งทุกมุม สัตว์ได้รับความสะดวกมาก ไม่มีใครไปยุ่ง แต่งูนั้นหมดไปไม่ค่อยมี แสดงว่าหมูกิน กินไม่เลือกนะหมู มันเอาขาดสะบั้นไปเลย แต่ก่อนมีงูเยอะ พวกงูเหลือม งูจงอาง อะไรต่ออะไร เตียนนี้ไม่ค่อยมีว่างั้น แสดงว่าหมูกินหมด

วัดท่านแบนดูเหมือนไม่ค่อยมีสัตว์นะ วัดท่านแบนนี้ไม่ค่อยมี อันนั้นก็กว้าง วัดดอยธรรมเจดีย์ (จ.สกลนคร) กว้างเหมือนกัน ทำเลกว้าง พระก็มีมากเหมือนกัน ดูเหมือน ๖๐-๗๐ พระนะ พระกับสัตว์มันอยู่ด้วยกัน เป็นอะไรกันวะ ยัวเหยี่ยว อย่างอยู่ในวัดเราเนี่ย ไม่มีสัตว์อื่นก็ไก่เต็มวัดนี้ มีอยู่ทั่วไป พวกกระรอก ที่มากพวกนกชนิดเล็ก ๆ เต็มวัดนะ ไก่นี้มากมีอยู่ทั่วไปหมดเลย ไก่ เขาก็อยู่สบายกับพระ แล้วพระเลี้ยงดูด้วย พวกกระต่ายนี้มีอยู่ทั่วไป พระท่านเลี้ยงดูตามที่ต่างๆ ที่ท่านพักอยู่ ก็มีผักอะไร ๆ เขาก็อยู่กับพระ เพราะฉะนั้นเราจึงห้ามหมาไม่ให้ไปเพ่นพ่านข้างใน หมาไม่ไปละ อยู่แถวนี้หมา เข้าไปข้างในพระชนาบเอาหลงทิศออกมาเลย (หัวเราะ) หมา มันไปทำลายสัตว์ ท่านละซี จากนี้ก็ไปคร้ว จากคร้วก็มานี้ ไม่ค่อยไปข้างใน เพราะพระไม่ให้เข้า พระไล่ทันทีเลย เพราะมันมีสัตว์เต็มอยู่ พวกกระต่าย กับหมานี้ไล่กัดเลยนะ

นั่นเห็นไหมละ ศาสนาอยู่ที่ไหนเย็นที่นั่น กุฎิเรานั้นเป็นทำเลที่พักที่นอนของกระรอก กระรอกกระแตไปเต็มอยู่นั้น เตียนนี้เราชี้เกี้ยวไล่มัน เฉยเลย แต่ก่อนก็ไม่ค่อยไล่ นอกจากมันกำลังขึ้นมาบันได เราลงไปทำทำใส่คิกคัก กระโดด พอเราลงบันไดไปแล้วกลับมาอีก (หัวเราะ) ขึ้นอีก อยุ่อย่างนั้น เตียนนี้ไม่สนใจละ เพ่นพ่าน ๆ ก็เฉยเลย อย่างนั้นแหละเห็นไหม ธรรมอยู่ที่ไหนเย็นไปหมดนะ ธรรมของพระพุทธเจ้าอยู่ที่ไหน การให้อภัยกัน ไม่ทำลายกัน ทำสัตว์ทั้งหลายให้ร่มเย็นไปตาม ๆ กันหมด ถ้ากิเลสไปไหนเป็นไฟไปเลยนะ

คราวนี้เราเบื่อดีจริง ๆ นะ ถ้าพูดเป็นภาษาโลก แหมโลกมันสกปรก สกปรกมากทีเดียว เราอยู่ในเมืองไทยเราก็เห็นในเมืองไทยเราสกปรกมาก จากความประพฤติเลอะเทอะของกิเลสตันออกไปให้ทำ เลอะเทอะไปหมดเลยจนดูไม่ได้ แม้ที่สุด ในวัด มันก็เลอะเทอะเข้าไปเหมือนกัน อย่างวัดนี้ก็เป้นวัดสำเพ็ง รู้แล้วยังว่าตั้งชื่อเป้นวัดสำเพ็ง ยกฐานะให้เป็นวัดสำเพ็ง ยัวเหยี่ยว ๆ ทั้งพระทั้งฆราวาส ไม่รู้ต้นสายปลายเหตุ หลั่งไหลเข้ามาอยู่อย่างนั้นยุ่งไปหมด ผู้แบกหามจะตาย

พระท่านรักษาความดีงามไว้ด้วยกฏระเบียบ กฏคือวินัย ระเบียบคือธรรม ท่านปกครองจนเป้นนิสัยของท่าน อันนี้สัตว์ก็มาอาศัยเย็นหมด ทีนี้เมื่อสำรวมระวังจนชิน

ต่อนิสัยแล้ว ก็เหมือนไม่ระวังนะ มันรู้ของมันเอง จะผิดตรงไหนรู้ทันทีๆ ไม่ต้องตั้งท่าระวัง คือมันชินต่อการรักษาการระวัง นี่คือความเคยชิน คนเคยชินในทางดีก็อย่างที่ว่านี่

เคยชินทางชั่วไม่ได้ทำชั่วอยู่ไม่ได้นะ วันหนึ่งๆ อยู่ไม่ได้ มันติดมันตัน คนเคยทำดีไปทำชั่วไม่ได้นะ มันขัดกันทันทีๆ เลย เราดูแต่จิตของเรา วันไหนมีลักษณะเพ่นพ่าน วันนั้นบังคับยาก บังคับเข้าสู่ความสงบเรียบร้อย ความสงบเรียบร้อยเป็นบ่อแห่งความสุขอยู่ตรงนั้น กระแสของจิตที่ส่งออกไปในที่ต่างๆ นั่นคือเชื้อพินเชื้อไฟ ส่งไปที่ไหนเป็นไฟเผาเผาเจ้าของ (--ตัวเอง) ทีนี้เวลาระงับสิ่งเหล่านั้น สัมผัสความสงบคือมีธรรมเป็นหลักยึดของใจ เช่น คำบริกรรม เป็นต้น ให้ยึดอยู่ในหลักนั้นแล้วจิตจะค่อยสงบเข้ามา กระแสความวุ่นวายของมันที่ส่งไปข้างนอกมันก็ไม่ไป มันอยู่นี่ จิตก็สงบเย็น นี่ละธรรม สมถธรรม ความสงบ สมาธิธรรม ปัญญาธรรม จากนั้นก็วิมุตติธรรม นี่เรียกว่าธรรม

เรื่องของกิเลสมันเป็นพินเป็นไฟไปหมด อยู่ที่ไหนอยู่ไม่ได้ เจ้าของ (--ตัวเอง) อยู่คนเดียว เราอย่าเข้าใจว่าคนนั่งอยู่คนเดียวเขาเป็นความสุขนะ หัวใจมันเป็นไฟ คือโรงงานใหญ่อยู่ที่นั่น มันคิดมันปรุงเรื่องราวอะไรๆ แล้วก็กว้านความคิดทั้งหลายอันเป็นพินเป็นไฟเข้ามาเผาตัวเอง อยู่คนเดียวก็เป็นไฟเผาอยู่ในหัวอก ไม่ได้เผาที่อื่น ธรรมจับดูเห็นหมดจะว่ายังไง กิเลสมันก็เป็นไฟเผาหัวใจสัตว์โลก ให้ติดให้ติดตลอดเวลา โลกไม่เห็นไม่สนใจดู แต่ธรรมเห็นหมด จำเลย นั่นละธรรมพระพุทธเจ้า เพราะฉะนั้นเราจึงอย่าคิดนะว่า ใครเป็นคนมั่งมีศรีสุข ยศถาบรรดาศักดิ์สูงจะมีความสุข คิดผิดทั้งเพ เรียกว่าคิดผิดร้อยเปอร์เซ็นต์เลย

เรื่องของกิเลสพาคนให้มีความสุขที่ไหน ได้มาด้วยอำนาจกิเลส ยศถาบรรดาศักดิ์ตั้งขึ้นมา คือกิเลสมันพาให้หลง ถ้าไม่หลงก็ไม่เป็นไร อย่างผู้ตั้งชื่อตั้งนามยศถาบรรดาศักดิ์ให้ ท่านตั้งเพื่อการส่งเสริมทำคุณงามความดีนะ ท่านไม่ได้ตั้งเพื่อแผ่อำนาจปาๆ เก๊อนๆ มาเป็นไฟเผาโลกนะ เดียวนี้กิเลสมันเอาเป็นเครื่องมือหมด สมบัติเงินทองข้าวของ กิเลสเอาเป็นเครื่องมือ กิเลสพาหามา หามาได้แล้วก็เป็นพินเป็นไฟเผาเจ้าของ เจ้าของเองก็ตื่นลมๆ แล้งๆ ว่ามีอันนั้นมียอันนี้ เพียงประเดี๋ยวประด๋าวความคิดอารมณ์หลอกเจ้าของเท่านั้น สิ่งเหล่านั้นเขามียังงี้เขาก็มีอยู่อย่างนั้น ตายไปแล้วเขาก็มีอยู่อย่างนั้น เขาไม่ได้ไปตกนรกขึ้นสวรรค์เหมือนหัวใจจะหัวใจตัวคิกตัวคะนองนี้มันพาไปลงนรกได้

มันเผาอยู่ที่หัวใจนะ ไฟนี้เผาอยู่หัวใจของทุกคน ถ้าไม่มีธรรมยิ่งเผาตลอดเวลา หากจุดที่หมายไม่ได้เลย ถ้ามีธรรมก็มีน้ำดับไฟระงับบ้าง เวลาจะตายจริงๆ ก็ระงับ

เข้ามาสู่ความสงบสุข เช่นภาวนา เข้าห้องพระ กราบพระชั่วขณะหนึ่ง จิตคิดถึงพระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ จะสงบ ถ้าคิดออกตามกิเลสจะเผาตลอดๆ เลย เข้าในห้องพระสงบอารมณ์ ใหัวพระเสร็จแล้วนั่งสงบอารมณ์ นี้เรียกว่าธรรม สงบใจ เป็นน้ำดับไฟ ความคิดทั้งหลายก็ค่อยสงบลงๆ เย็นสบาย นั่นละท่านเรียกว่าธรรม อยู่ที่ใจนะธรรม กิเลสก็อยู่ที่ใจ แผ่อ่านาจอออกไปภายนอกออกจากใจ ธรรมแผ่อ่านาจอออกไปภายนอกก็ออกไปจากใจเหมือนกัน ใจนี้เป็นภาชนะทั้งกิเลสทั้งธรรม คือทั้งดีทั้งชั่ว

ไม่มีอะไรมีความสุขนะในโลกนี้ เอาธรรมจับนี้เหมือนบ้านะพวกเรา ไม่ได้ผิดอะไรกับบ้า มันติดมันตันไม่รู้เนื้อรู้ตัว หาทางออกไม่ได้แล้ววันเข้ามาเผาเรื่อยๆ กิเลสหลอกเรื่อยให้ตื่นเรื่อยๆ คำว่าพอไม่มีนะกิเลส เมืองพอของกิเลสไม่มี ถ้าธรรมแล้วพอ ไม่ว่าจะขั้นใดธรรมพอเป็นระยะๆ เช่น ความสงบ สมาธิธรรมนี้นะ พอเต็มภูมิสมาธิ จะทำให้ยิ่งกว่านั้นก็เหมือนน้ำเต็มแก้ว ล้นออกหมด อยู่ สมาธิเต็มภูมิ นี้เรียกว่า พอในขั้นสมาธิ ธรรมแล้วมีความพอ แต่กิเลสไม่มี พอถึงขั้นสมาธิเต็มภูมิแล้ว จะทำให้มากเท่าไรก็เหมือนน้ำเต็มแก้ว ล้นออกหมดๆ กระทั่งปัญญาที่เอาทะเล จน กระทั่งกิเลสขาดสะบั้นลงไปเมื่อไรแล้ว ปัญญาที่ยุติลง เรียกว่า พอ

ปัญญาก็พอในการแก้กิเลส จะแก้อะไรมันสิ้นไปหมดแล้ว ปัญญาเหล่านี้เป็นเครื่องแก้กิเลส กิเลสหมดสิ้นไปแล้วก็ระงับไปเองในหัวใจ จิตที่เข้าถึงขั้นพอแล้วก็อย่างนั้น พอหมดเลยที่นี้ นั่นละธรรมะมีพอเป็นขั้นๆ กิเลสไม่พอ มีเท่าไรไม่พอ สัตว์โลกจึงไม่มีที่ยุติในเรื่องความทุกข์ความทรมาน ไม่ว่าจะภพใดชาติใด สถานที่ใด กิเลสอยู่ในหัวใจๆ สร้างแต่กองทุกข์ให้สัตว์ทั้งนั้นเต็มไปหมดทั่วบ้านทั่วเมือง มันหลอกตลอดเวลานะกิเลส แหม แหลมคมมาก ไม่มีอะไรแหลมคมเกินกิเลส มันถึงได้ครอบโลกธาตุอยู่ในอำนาจของมันทั้งนั้นนะ

เวลาธรรมมีอำนาจปราบมันเรียบบูรลงไปเลย หมดแล้วไม่มีอะไรเข้ามาผ่านเลย ใจของพระอรหันต์ท่านไม่มีเชื้อของไฟคือกิเลส เชื้อของกองทุกข์คือกิเลสไม่มีผ่าน ท่านจึงไม่มีทุกข์ทางใจตั้งแต่วันกิเลสบรรลัยลงไปแล้ว ตัวเหตุสร้างทุกข์บรรลัยลงไปแล้วทุกข์จะเกิดมาจากไหน เพราะทุกข์คือผลของกิเลสสร้างขึ้นมา เมื่อกิเลสขาดสะบั้นลงไปแล้ว ทุกข์ซึ่งเป็นผลจะมาจากไหนไม่มี จิตของพระอรหันต์ท่าน พระพุทธเจ้าพระอรหันต์ไม่มีทุกข์ตั้งแต่วันขณะกิเลสขาดสะบั้นลงไป บรมสุขนั้นเป็นธรรมชาติเองนะ ไม่ใช่เป็นสุขเวทนาอย่างนี้ เกิดขึ้นแล้วดับไป หรือมีความยิ่งหย่อนสุขมาก สุขน้อย ลดลงเพิ่มขึ้น อันนี้ไม่มี ท่านพอ นั่น

แล้วทุกข์ก็ไม่มี มีก็มีแต่เพียงเรื่องธาตุเรื่องขันธอันเป็นเรื่องของสมมุติ ธาตุขันธนี้เป็นสมมุติ ธาตุขันธของพระพุทธเจ้าของพระอรหันต์ แข็งขาดินมือเราก้เป็นสมมุติ

มันก็มีความเจ็บปวดแสบร้อน แต่ยังไงมันก็เป็นอยู่ตามสภาพของสมมุติเท่านั้น ไม่เลยนี้ออกไปหาวิมุตติได้ จิตที่บริสุทธิ์แล้วไม่ได้เข้าไปยุ่งกันเลย เป็นหลักธรรมชาติไม่ต้องบังคับ จะทุกข์มากทุกข์น้อยถึงขั้นตายก็ตาม ทุกขเวทนาจะตั้งอยู่ในวงวิญญูะของมัน จะไม่เข้าไปถึงวิมุตติจิตได้เลย นี่เป็นหลักธรรมชาติ ท่านเรียกว่า เป็นอฐานะ ให้เป็นอย่างอื่นอย่างใดไปไม่ได้แล้ว เรียกว่าจิตหลุดพ้นแล้ว เป็นอย่างนั้น

นี่จิตหลุดพ้นแล้ว อำนาจแห่งความสว่างไสวที่ออกจากความหลุดพ้นนี้จึงหาประมาณไม่ได้ ใครอย่ามาคาด รู้ได้เฉพาะผู้เป็นๆ คนอื่นจะมาคาดผิดทั้งเพๆ นั่นแหละที่ จิตของท่านสว่างจ้า รู้ได้เฉพาะท่าน คนอื่นไปรู้แทนไม่ได้ นั่นละอำนาจของธรรม อำนาจของจิตที่สิ้นเชื้อแห่งความกตขี้ปิดบังทั้งหลายแล้ว สว่างจ้าขึ้นมา อันนั้นท่านก็ให้ชื่อว่า นิพพาน หรือธรรมธาตุ ธรรมธาตุรู้สึกว่ามีสมาธิมาก ก็เป็นไวพจน์ของมันนั้น ละ นิพพานก็ดี วิมุตติก็ดี ธรรมธาตุก็ดี แต่รู้สึกว่าธรรมธาตุจะนิ่มกว่าทุกอย่าง ว่าธรรมธาตุครอบหมดเลย นั่นจิตของท่านเป็นธรรมธาตุ

จิตดวงนี้แหละ ตั้งแต่เริ่มแรกมันเกิดมาแต่เมื่อไรๆ ไม่มีใครนับได้ว่าเกิดมาแต่เมื่อไรๆ แล้วมันก็เป็นของมันไปอย่างนี้เรื่อย เมื่อมีเชื้อให้พาทมนุนมันก็ทมนุน จึงเรียกว่า จิตคือนักท่องเที่ยว มันเที่ยวของมันไปด้วยอำนาจแห่งกรรมพุนให้ไป ทมนุนไปทางดีทางชั่วตามอำนาจแห่งกรรม ทีนี้พอหมดเชื้อนี้แล้ว ธรรมชาติที่ว่า จิตไม่เคยตายนี่ละที่ว่าเป็นธรรมธาตุ ไม่สูญไปไหน เป็นธรรมธาตุ เรียกว่า อยู่ตัวแล้ว ถ้าภาษาสมมุติเรา ไม่มีความเคลื่อนไหว กฏอนิจจัง ทุกขัง อนัตตา เข้าไปเกี่ยวไม่ได้เลย เป็นธรรมธาตุล้วนๆ ออกมาจากเกิดแก่เจ็บตาย ด้วยเชื้อของกิเลสพาให้เป็นไป มาเรื่อยๆ อย่างนี้ พอชำระบริสุทธิ์เต็มที่แล้ว ก็หลุดจากสมมุติโดยประการทั้งปวง ถึงแดนวิมุตติหรือธรรมธาตุ กฏอนิจจัง ทุกขัง อนัตตา จึงเข้ายุ่งไม่ได้เลย เป็นหลักธรรมชาติเหมือนกัน

นี่ท่านเรียกว่า ธรรม มีอยู่ครอบโลกธาตุ กิเลสมันก็ครอบโลกธาตุเหมือนกัน เป็นข้าศึกกัน ถ้าไม่มีธรรม มีแต่กิเลสก็เหมือนกับว่า มีแต่ไฟ ไม่มีน้ำดับไฟ ทุกข์หาประมาณไม่ได้เลย ถ้ามีน้ำดับไฟก็พอมีประมาณ พอมีที่หลบที่ซ่อน เช่นอย่างเราวิ่งออกมาจากแดด เข้าสู่ร่มไม้เราก็เย็น มีอรรถมีธรรมพอเป็นที่เกาะที่อาศัยบ้าง ก็เย็นคนเรา ถ้าไม่มีอรรถมีธรรมเลย โอ๊ยเท่าไรเท่านั้นนะ ตายเคลื่อนอยู่ตั้ง ตายทับกัน ตายทับตายถมกัน คนหนึ่งๆ นี้ ถ้าหากว่าเราจะเอาร่างกายของแต่ละภพละชาติของเรา ซึ่งไม่สลายแหละ ตายเมื่อไรก็เอามาวางกองกันไว้ๆ เมืองไทยทั้งประเทศนี้ไม่มีที่วางศพของคนคนเดียววะ นั่นละเกิดมานานขนาดไหน ฟังซี มันตายมานานขนาดไหน ตายทับตายถมกัน ตายทับตายถมภพชาติเจ้าของ ทั้งภพชาติผู้อื่นสัตว์อื่น เต็มทั่วแดนโลกธาตุ มีแต่ป่าช้าของกิเลสเผาสดตัว

นี่แหละถ้ามีแต่เรื่องของกิเลสจะเป็นอย่างนี้ตลอดไป ธรรมจึงต้องมาชะมา ล้าง ๆ ผู้ที่ชะล้างได้มากน้อยมีอำนาจวาสนากว้างออกไป ภพชาติทั้งหลายนี้ก็หดตัว ลง ย่นเข้ามา ๆ ความทุกข์ก็ย่นเข้ามาพร้อมกัน จนกระทั่งเชื้อแห่งภพชาติอยู่ภายในจิต ขาดสะบั้นลงไปหมดแล้ว หมดภพชาติไม่มี ความเกิดตายต่อไปอีก ซึ่งเป็น การแบกหามกองทุกข์ไปด้วยกันนั้นหมดไปด้วยกันไม่มีอะไรเหลือ นั่นละที่นี้ ท่านว่า นิพพานเที่ยง หรือธรรมาตฺตฺยเที่ยงคืออันนั้นเอง ไม่เกิดไม่ตาย ธรรมาตฺตฺยนั้นไม่มีคำว่า ไปเกิดไปตาย เป็นธรรมาตฺตฺยล้วน ๆ เรียกว่า นิพพานเที่ยง

เราดูโลกนี้มันเหมือนว่า แหม ถ้าจะดูแบบโลกแล้วจะดูไม่ได้นะ ถ้าดูก็ดูแบบ ธรรมซึ่งเป็นหลักธรรมชาติ ไม่หนักใจกับสิ่งชั่วสิ่งดีอะไร อะไรมีอยู่ยังไงก็รู้เห็นตามเป็นจริง มันหากเป็นเอง ไม่แตะไม่ต้อง ไม่แบกไม่หามทั้งดีทั้งชั่ว ไม่เป็นอารมณ์ เห็นเหมือนไม่เห็น รู้เหมือนไม่รู้ ไม่มีคำว่ารับ ว่าได้ว่าเสียกับสิ่งที่รู้ที่เห็นนั้น นั่นละจิตของ พระอรหันต์ท่านเป็นอย่างนั้น

พวกเรานี่เจออะไรไป แบกเลย เจอชื่อก็แบกชื่ ถ้าหากว่าแบกตดได้ ก็จะไม่แบกตดนะ แต่นั่นมันแบกตดไม่ได้ แบกได้แต่ชื่ พวกนี้พวกแบกชื่ ชี้โลก ชี้โกรธ ชี้หลงเต็มหัวใจ ไม่แบกได้ยังไง นั่น พวกแบกกองชื่ พวกสัวมพวกถาน นั่น กรมแรงงานใหญ่อยู่ที่ครัว กรมแรงงานใหญ่อันดับหนึ่งอยู่ที่ภายในวัด อยู่ที่พระ นี่กรมแรงงานใหญ่ที่กิเลสมันผลิตไฟเผาหัวใจพระ เผาหัวใจพวกอยู่ข้างใน นี่เข้าใจไหม ว่าแรงงานนั้น แรงงานนี้ กรมแรงงานนั้น กรมแรงงานนี้ กรมแรงงานกิเลสเผาหัวใจผู้ภาวนา ไม่เห็นพูดบ้างวะ นี่มันอดไม่ได้พูดเสียบ้างแหละ นี่เห็นไหมวัดป่าบ้านตาดนี่คือ กรมแรงงาน เข้าใจไหม (หัวเราะ) กรมแรงงานไฟเผาหัวใจพวกชื่ก็เกียด มาภาวนาเอาเสียเอาหมอนมัดติดหลัง มัดติดคอ แรงงานใหญ่ก็อยู่นั่นละ เข้าใจ วันนี้เอาเท่านั้นแหละ เหนื่อย..เทศน์แรงงานใหญ่ เคยได้ยินไหม กรมแรงงานใหญ่

เมื่อวานนี้มา ๖ โรงนะโรงพยาบาล มาเอาของในโกดังเมื่อวานนี้ รวมทั้งหมด ๖ โรง วันละสี่ห้าโรงเป็นประจำ ๆ เขารู้ทั่วถึงกันหมดแล้ว ไม่ว่าจะใกล้ไกลมาทั้งนั้น ของอยู่โกดัง สั่งซื้อมาแต่ละครั้ง ๆ นี่เป็นแสน ๆ ไม่ใช่เล่น ๆ เพราะของหลายประเภท เอาแต่ของดี ๆ ทั้งนั้น สั่งแต่ละครั้ง ๆ เป็นแสน ๆ ฟาดเข้ามาเต็มโกดัง ไม่นานหมด เพราะโรงพยาบาลต่าง ๆ มาทุกวัน เช่นอย่างเมื่อวานก็ ๖ โรง คือเราให้เต็มอัตราเสมอกันหมด จำนวนที่จะให้ให้เสมอกันหมดเลย ตบท้ายก็เติมน้ำมันรถให้ทุกคันรถไป เราก็บอกปัมน้ำมันของเราอยู่ไหน ปัมน้ำมันของเรามันเป็นถึง ๆ มีน้ำมันหลายประเภท เพราะรถมีหลายชนิดที่ใช้น้ำมันต่าง ๆ กัน อย่างนี้เป็นประจำนะ กว้างขวางมากนะโรง

พยาบาลต่าง ๆ ไม่เคยมา ฟังไต่ถามก็มีมานี้ โรงพยาบาลต่าง ๆ ที่ไม่เคยไต่ถามไม่เคยมาก็มาเรื่อย ๆ คงจะทราบข่าวจากเพื่อนกันนั่นแหละ โรงพยาบาลต่าง ๆ

วันพรุ่งนี้ตอนบ่าย ๒ โมง จะมีการทอดผ้าป่าที่วัดใหม่กษะทอนนะ แล้วฟ้าหญิงจุฬารัตน์จะเสด็จวันพรุ่งนี้ ให้พี่น้องทั้งหลายมาพร้อมหน้าพร้อมตากัน มาอนุโมทนาเข้าเฝ้าท่าน ชมบารมีท่าน การทอดผ้าป่าท่านถวายทองคำมาเยอะนะ ฟ้าหญิงท่านถวายทองคำ ในวงศ์กษัตริย์ถวายออกมาเยอะนะ มีฟ้าหญิงจุฬารัตน์นี้เป็นหัวหน้า ถวายเข้ากองผ้าป่าเพื่อช่วยชาติของเรา ถวายทองคำนะ ทองคำมาเรื่อย ส่วนเงินสด ดอลล่าร์ก็ตาม ๆ กันมาจากวงศ์กษัตริย์นะ

.....

เปิดดูข้อมูล วันต่อวัน ทันต่อเหตุการณ์ หลวงตาเทศน์ถึงเรื่องอะไร ทาง
internet www.luangta.com หรือ
www.geocities.com/bantadd